

[Honoré.]

begyndt – stadig efter de oplysninger, jeg har – 26 arbejdsforhold. Derigennem har man sparet penge, så jeg tror altså, at dette virkelig er fremtiden, at man kan nå meget, meget langt ad denne vej, uden at det koster ret meget.

Så vil jeg sige, at der er en yderligere fordel ved det, og det er, at man har fået aktiviseret kommunerne, der kender de lokale virksomheder bedre, end nogen statslige instanser må formodes at gøre. Af den grund er jeg heller ikke sikker på, at man skal have et eller andet statsligt overnavn, der skal bureaukratisere en proces, som faktisk kan foregå ret smidigt lokalt, tilsyneladende da.

Ib Christensen (DR):

Ligesom det konservative folkeparti er retsforbundet modstander af statsstøtte til erhvervslivet, og da vi tager vores principper alvorligt, kan vi ikke medvirke til fremme af det konservative folkepartis forslag.

Vedrørende det forslag, som venstre, kristeligt folkeparti og det radikale venstre har stillet, skal vi sige, at vores betænkelighed over for dette forslag også drejer sig om, i hvilket omfang det kan virke som erhvervsmæssige subsidier, og da vi af hensyn til erhvervslivets frihed ikke ønsker sådanne, er vi af den grund betænkelige. På den anden side er forslaget tydeligvis kun en henstilling til regeringen om at komme med et forslag. Dernæst er der tale om noget, der skal være ganske midlertidigt. Endelig omhandler det, som også tidligere påpeget af andre ordførere, ikke alle unge, men kun unge, der ikke på anden måde overhovedet kan indplaceres i erhvervslivet, og jeg går ud fra, at også socialforvaltningerne og arbejdsformidlingskontorerne ved en praktisering af dette forslag vil blive inddraget.

Ud fra de forhold vil vi ikke afvise det forslag, som venstre, det radikale venstre og kristeligt folkeparti har stillet, men vi er betænkelige, og det konservative folkepartis forslag kan vi ikke medvirke til fremme af.

Kurt Hansen (VS):

Begge disse forslag hviler på det grundlæggende princip, at det er konkurrenceevnen, der er noget galt med, og ikke spor andet. Det, det drejer sig om set ud fra forslagsstillernes synspunkter, er at pumpe nogle penge ud til kapitalejerne, uden at man har nogen som helst garantier for, at de ikke bliver kapitalise-

ret på forskellig vis. Det vil vi naturligvis ikke være med til. Det undrer mig måske en smule, at regeringen heller ikke vil være med til det. Jeg mener, at det er en naturlig følge af den økonomiske politik, som regeringen i øvrigt har lagt op til med subsidiering og statsstøtte m. v.

Vi kan ikke acceptere begrebet jobtræningsordninger, hvor man siger, at de unge mennesker er en slags andenrangsarbejdere eller tredjerangsarbejdere, eller hvor langt man vil ned på rangstigen. Det har altid været sådan, at de unge mennesker på arbejdspladserne har været udmærkede til at opfylde de krav, der er blevet stillet til dem; det har de i hvert fald været tidligere, helt uden at der var statslig eller kommunal støtte til arbejdsgiverne.

Jeg tror, det var hr. Bolvig, der nævnte, at han var glad for, at ministeren var enig i sigtet, nemlig at skaffe flere i arbejde. Ja men vi er da alle sammen enige i det sigte, at der skal flere i arbejde, men vi har ikke en gnist af garanti for, at der kommer så meget som én eneste arbejdsplads mere, fordi man giver støtte af denne art.

Det er rigtigt, som hr. Ole Henriksen og hr. Jørgen Jensen nævnte det, at der er noget inkonsekvent i dette. Man skærer hårdt ned f. eks. i forbindelse med EFG-uddannelserne, så unge mennesker, som kommer fra hjem, der ikke har store indtægter, simpelt hen ikke har mulighed for at påbegynde en uddannelse. Så det var måske noget at se på i stedet for at genindføre EFG-lønnen i basisåret.

Det, der gør det endnu mere inkonsekvent, var det, som hr. Jørgen Jensen kort nævnte, at man overhovedet ikke ville ansætte flere mennesker inden for den offentlige sektor, selv om det var klart, stjerneklart, påvist, at der inden for en lang række områder, DSB, postvæsenet, hospitaler, plejehjem etc., er et stort behov for at få yderligere personale, og det ville rent faktisk ikke koste én øre mere, selv om man ansatte disse folk.

Men ikke nok med, at man ikke vil ansætte flere. 5.000 pædagoger fjernede man med et pennestrøg. Det kostede ikke noget som helst at lade være med at fyre disse mennesker. Det var et stort borgerligt flertal, der stemte det igennem, og socialdemokratiet var med. Selv om jeg ikke mener, at pædagogarbejde traditionelt skal være kvindearbejde, var der temmelig mange kvinder, der blev fjernet fra arbejdsmarkedet, da man med et pennestrøg satte de